

ת"פ 44038/08/14 - ייחידת תביעות להב 433 נגד שלמה חג'ג'

בית משפט השלום בקריה גת

ת"פ 44038/08/14 ייחידת תביעות להב 433 נ' חג'ג'(עוצר)
תיק חיזוני:

בפני כב' השופטת הבכירה רובין לביא
ייחידת תביעות להב 433
מאשימה
נגד
שלמה חג'ג' (עוצר)
נאשמים

החלטה

בפני עתירה לגילוי ראייה חסוי ועיוון בחומר חקירה .

הנאשם עוצר עד תום ההליכים בהतבוסס על כתוב אישום שהוגש ב- 31.8.14. הסניגור הגיב לכתב האישום רק ביום 24.11.14, שכן חל עיכוב של שלושה חודשים בהעברת תעוזת החיסין וקלטות. בנסיבות אלה, אף ששרירינתי כל היום לשימוש 3 העדים העיקריים, הסניגור הגיב לאישום רק 3 ימים לפני מועד הוכחות. משקיבל שלושם את תעוזת החיסין הסניגור הגיע העתירה שבפני, כולל בקשה לדוחה ל约会 מועד הוכחות. לא נעתרתי לבקשת הדחיה, שכן במהלך חדש דצמבר נמצא בחופשת שבתון אך ביקשתי שהתביעה תמציא החומר החסוי וזמן קצין מודיעין או רכז מודיעין, כדי שניתן יהיה לךים דין לפני העדים .

הבוקר שמעתי בארכיות רבה את טיעוני הסניגור שביקש מבית המשפט לגלוות חומר חסוי בדוחות הידיעה , הקלהת וההתמלילים.

הסניגור הסביר מדוע חומר זה חיוני להגנת הנאשם: לדבריו, עד תביעה 1, ליאור פרץ, שהוא העד העיקרי להוכחת האישום הראשון, הינו בעצמו סוחר בסם מסוכן, ומשותפס כשבחזקתו סם מסוכן מסוג קוקאין, במשקל 0.4 גרם Neto, דהיינו, כמות מסחרית שהתקoon לעשות בו שימוש ולסחזר בו, העלייל על בנאים והפלילו בטענה שרכש הסם ממנו. הסניגור ביקש لكن לחושף כל מידע שיכל לסייע לגרסת ההגנה . כמו כן, טען כי מהתמליל והקלטות של חקירת ליאור פרץ עולה פAMILIARITIES בין הבוקר, שיש בה להעיד על ניסיון של החוקר להפעיל אותו כסוכן נגד הנאשם. לטענותו, ליאור פרץ בעצמו סיפר לנאים ולאחים שיש ניסיונות של ייחידת להב להפעיל אותו כסוכן, אך שהוא סירב.

כמו כן, הסניגור טען שבנסיבות אלה לא מותב זה אמר לו לדון בעתירה, אלא מותב אחר, כדי למנוע מבית המשפט להיחשף לחומר שיתכן ויש בו להשפיע על דעתו של בית המשפט לרעת הנאשם.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

באשר למצב המשפט:

סעיף 45 לפקودת הראיות [נוסח חדש] תשל"א - 1971 (להלן: "הפקודה") קובע כי :

"אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראייה, אם שר הביע דעתו, בתעודה חתוםה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדן בדבר, על פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראייה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא לגלותה."

סעיף 46 לפקודה קובע כי: "(א) הדיון בעתירה לגילוי ראייה לפי סעיפים 44 או 45 יהיה בדلتים סגורות; לשם החלטה בעתירה רשאי השופט של בית המשפט העליון או בית המשפט, לפי העניין, לדרש שהראייה או תכנה יובאו לידיתו, ורשיי הוא לקבל הסברים מהיוועץ המשפטי לממשלה או מנציגו ומנכיג המשרד הממשלתי הנוגע בדבר, אף בהעדר יתר בעלי הדיון.(ב) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות סדרי דין לדיון בעתירה לפי סעיפים 44 ו- 45 וסעיף זה".

בניגוד לנוסח סעיפים אלה לפקודה, סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982, קובע בסעיף (ג) כי בקשה לפי סעיף קטן (ב) להורות לתובע להתר לו לעין בחומר שהוא, לטענתו, חומרCHKירה שלא הועמד לעינום, תידן בפני שופט אחד, ובמידת האפשר היא טובא בפני שופט שאינו דין באישום.

לא בcoli מצא המחוקק לנוסח הדברים באופן שונה שכן קיימת חשיבות שביהם"ש הדן בתיק הוא שידן בחומר החקירה הרלבנטי לאישום, כולל חומר שצד סבור שיש לחסותו.

שונה המצד לכשמדובר בחומרCHKירה שאינו רלבנטי לאישום, שכן אין הצדקה שייחשף בפני ביהם"ש.

בבש"פ 10/120 פלוני נגד מדינת ישראל נקבע מפי כבוד השופט עמית כי לכשנאשם עצור ואפיין

קיימת דרישת שלא לקיים הדיון עד להכרעה בעתירה שתוגש לגילוי ראייה, הליכים אלה הולכים וטופסים את מרכז הבימה במקום ההליך העיקרי עצמו. "המחוקק קבע סד זמינים של תשעה חדשים לסיום משפט כאשר הנאשם שווה במעטם, יש ופרק זמן נכבד מהתבזבז לrisk בהמתנה עד למתן החלטה בבקשת לפי סעיף 74 לחס"פ או בהמתנה לתעודה חיישן או בעתירה לפי סעיף 44-45 לפקודה.

לכן לטעמו, לא בכל מקרה בו מוגשות בנסיבות מעין אלה, יש לעכב את שמיית התקיק העיקרי. כל מקרה צריך להיבחן לגופו, בין היתר, בהתחשב בהיקף הראיות, במספר העדים שאמורים להישמע ובתוכן עדותם הכספי. "לעתים, החומר המתבקש במסגרת סעיף 74 לחס"פ או במסגרת עתירה לגילוי ראייה, רלוונטי לחלק צר של זירת המחלוקה או רלוונטי לעד אחד או שניים, כך שניתן לקדם את התקיק העיקרי, ולשםעו לפחות חלק מהעדים עד להכרעה בנסיבות שהוגשו על ידי ההגנה. לעיתים, ניתן לשמעו אף את העדים העיקריים, ואם ככל SJיתעורר צורך בעקבות ההחלטה שניתנה בבקשת לפי סעיף 74 לחס"פ או בעתירה לגילוי ראייה, לחזור ולזמנם להעדי". **שומא אפוא על המותב הדן בתיק העיקרי** לבחון בכל מקרה ומקרה אם יש בהליך הנלוויים כדי להצדיק דחינת המועד למתן תשובה לכתב האישום או

את מועד שמיית הראיות בתיק.

מהאמור עולה בבירור, כי המחוקק ובצדק, קבע כי בית המשפט "הדין בדבר", הוא שידון בעירה לגילוי ראייה חסומה ולא ציין כי תועבר לשופט אחר, והדברים ברורים: המותב הדין בתיק הוא המותב שיודיע אם החומר לרלבנטי או לא לרלבנטי להגנת הנאשם, כשלעתים הבעיתיות עולה במהלך עדותו של העד /או הנושא עולה במסגרת פרשת ההגנה. ואפיו אם העירה מוגשת לפני החלטה שמיית הראיות, כבמקרה שבפני, לא תמיד ברור אם מדובר בחומר לרלבנטי להגנה אם לא, וכן יש לאפשר למותב הדין בתיק, ואפיו במסגרת פרשת ההגנה, לשוב ולדון בעירה אם יתברר שמדובר במידע חיוני להגנה.

ציוון בכותרת של שני הסעיפים מערבת מין שאינו במינו: בבש"פ 3447 מ"י נ' אחולאי (פ"ד"י נ' (3), 300) מפי כב' השופט חשיין, נקבע כי שאלת בנושא ראיות חסומות תידון במסגרת פקודת הראיות, וסע' 74 לחס"פ [נ"מ] תשמ"ב - 1982 לא יחול.

באשר לטענת הסניגור כאלו בעיון בחומר יש להשפיע על דעתו של מותב בית המשפט, היפך הנכון.

בע"פ 334/81 דוד הגינזර נ' מ"י (פ"ד"י לו' (1) 327,833 מפי כב' השופט ד. לוי נקבע כי אחד האמצעים המובהקים להגעה לחקיר האמת הוא העמדת כל חומר הראיות לעיון בהם"ש וניהול חקירה נגדית ראייה, המאפשרת חידשה לעומק הראיות וחשיפת האמת.

בבוא בהם"ש לשקל אמ לחרוג מעקרון זה - עליו לשאול עצמו אם תוך כדי הרצון להגן על אינטראס ציבורי חשוב, יביא לפגיעה באינטראס ציבורי חשוב אחר, ככלומר עשיית הצדקה.

השופט ברק בב"ש 838/84 לבני נ' מד"י (פ"ד"י לח(3), 729, עמ' 738, ציון: "כי עדיף זיכוי של נאשם, שאת אשמתו אין להוכיח בשל הצורך לגלוות ראייה שיש אינטראס בטחוני שלא לגלוותה, על פני הרשותו של נאשם, שאת חפותו אין להוכיח בשל הצורך שלא לגלוות ראייה חסומה... עשיית צדק' בהקשר זה משמעותה ניהול הליך פלילי הוגן, ושיש בו כדי לחסוף את האמת ולא לגרום לעיוות דין לאוטו נאשם ספציפי העומד לדין. על כן, ואם חומר החקירה אשר לגביו חלק החסויין, חיוני הוא להגנת הנאשם, כי אז, בודאי, הצדקה דורש את גלוויו, ושיקול זה עדיף על פני כל שיקול בטחוני אפשרי".

אם בהם"ש מגע למסקנה כי אי גלווי חומר חסוי יגרום עיוות דין של ממש לנאשם ולכן חיוני - עדיף השיקול של עשיית הצדקה על השיקול המוגן; תפקיד התביעה יהא להחליט אם לוותר על המשך ההליך לטובת עשיית הצדקה.

לאחר שעינתי בחומר החקירה וממצאי שהשורה יכולה לרלבנטי להגנת הנאשם, ובהסכמה התביעה, מצאתי לנכון לחושף את המילים 8 - 11 שבשורה 3, סעיף 1, מס' ידעה 14-582-0360, נספח א' לתעודת החיסין, באופן שהשורה 3 מצוין:

"ליאור קנה ממיקל מספר גרים של קריסטל, מחלק למונה ומוכר לקליניטים".

شورה 4 איננה רלבנטית להגנה ויכולת לחשוף את המקור ولكن לא מצאתי מקום לחשוף זאת.

לגביו מסד 5, מס' ידיעה 14-0197-22, שורה 1 מילם 18 - 21 והמשך בשורות 2 - 3 - מדובר במידע שאינו רלבנטי כלל להגנת הנאשם או לתיק החקירה, אלא מתיחס לסמי סוויסה.

מצאתי כי לא רק שהחומר אינם רלבנטי להגנה, אלא מצאתי שם "יחשף יש בו לסיכון חי אדם, וכן לחשוף את זהות המקור, וכן לא מצאתי מקום לעשות כן".

לגביו עמ' 19 למלול, ובהתאם לקלטות, שורות 36 - 37 ובהמשך עמ' 20 שורות 1 - 3 :

מדובר בשיחת טלפון פרטית של ליאור פרץ, שאיננה רלבנטית כלל לחקירה, אלא שהיא בוצעה לאחר שהחוקר עזב את המשרד, ובעת שהמכ舍יר עדין עבד וכן הקיים. מדובר בהאזנת סתר מהגדرتה בחוק, לא ניתן לעשות בו שימוש והמשטרה בצדך מחקה זאת .

כשהעד ליאור פרץ יעיד , אין מניעה שיחשוף בעצמו את תוכן השיחה, שהוא חסרת כל ערך.

לגביו עמ' 20 שורה 4: מדובר בשורה שלא נמחקה , ולא ברור מדוע לא צוינה בפרפרואה.

המתמללת צינה שבשלב זה החוקר מירון שרubi חזר לחדר.

בshoreה 6 אומר החוקר ליאור פרץ :"**"אתה מדבר לי באמצעות חקירה? מה? אתה גנוב?"** והואיל ולא הייתה מניעה לכך, התוכן בהסתמכת התובעת נשחף.

כמו כן, מהתמליל והקלטה נמחקו משפטים שלמים כדי להגן על ליאור פרץ, שכן יש בהם להצביע על ניסיון להפעיל אותו , והמשטרה סבורה שקיים אינטרס ציבורי להגן עליו, למורת שהוא התנגד לשתף פעולה עם המשטרה.

הואיל והיום התברר שליאור פרץ סיפר זאת ממליל לאנשים רבים, כולל לנאים, ואף התרברב בפניהם שהተנגד להצעת המשטרה, ביקשתי מהתובעת ליצור עימו קשר ולבור אם דברים אלה נכונים, והוא אישרם.

היחסון שבסעיף 44 ו- 45 לפוקודה עומד לשימוש של כל אדם אולם הואיל ובנסיבות אלו מדובר בחיסין של המדינה ולא של העד, אין העד יכול לוותר על הפטור שמעניקה התעודה, בשונה מחיסין עפ"י סע' 50 א לפוקודה, אולם לטעמי, שונה המצב אם הדברים ממליל ידועים ויחשפו בחקירה הנגידית ולכן, בהסתמכתו של ליאור פרץ, מצאתי לנכון לחשוף הדברים, למורת שהמשטרה עדין סבורה שאין הצדקה לכך.

אני מסירה החיסין מהתמלול והקלטה מיום 14.8.1937- G, עמ' 4 , שורות 1 - 5, שם מצוין כמפורט:

ליאור פרץ: " איפה דני?"

החוקר מירון מшиб: "אה?"

בשורה 3 ליאור פרץ אומר: "אייר הביאו אותו ל...".

החוקר מшиб: "אל תדבר איתי עכשו".

בשורה 5 ליאור פרץ אומר: "הביאו אותו לפה עם אזיק...".

בשורה 14, לאחר שליאור פרץ נשאל בבדיקות הדעת: "למה תימני עשה חור במקרר" השיב: "לראות אם האור דלוק" ומשיר: "מי זה בטלפון? אז מה (מיילם לא ברורות) שיצאתי פשלה מה?".

החוקר שואל: "אה?"

ליאור פרץ שואל: "יצאתי לא בסדר?"

החוקר מшиб: "לא (מיילם לא ברורות)

ליאור פרץ שואל אותו: "אה? שלא נהיתי סוכן? אני - יכול להיות סוכן?".

כמו כן, יצוין, כי בנגד לטענת הסניגור כאילו היעד לפעולות ב- 29.7.14 היה ליאור פרץ, מצאתי בהסכמה התובעת כי היעד היה מייקל הגרוזני, שעל פי המידע כאמור, ליאור פרץ היה הפועל שלו, ولكن עקבו אחריו, כשהמודיע, נתקבל זה מקרוב לפעולות.

העתק פרוטוקול זה לצדים, ככל הנינט כבר היום.

הפרוטוקול החסוי יוכנס לכפסת יחד עם המידעים המלאים .

ניתנה היום, ט' כסלו תשע"ה, 01 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.